

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΗΝΟΥ

Αρ. Τεύχους 7

Απρίλιος 2020

«Ανεξήγητο» είπες, «ανεξήγητο, δεν καταλαβαίνω τους ανθρώπους.

Όσο και να παίζουν με τα χρώματα είναι όλοι τους μαύροι».

Δράσεις και Δραστηριότητες του Σχολείου

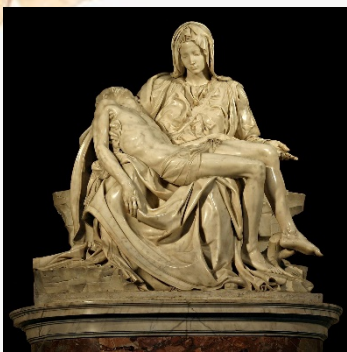
Μέσα στις πρωτόγνωρες συνθήκες που επέβαλε η εμφάνιση και εξάπλωση του ιού COVID-19, στη χώρα τα σχολεία έκλεισαν. Παρόλα αυτά καθηγητές και μαθητές του Γυμνασίου Τήνου με πρωτοστάτη τον άοκνο Διευθυντή μας, ανέλαβαν γρήγορα δράση, επικοινωνήσαν, συνομίλησαν και συνέχισαν την εκπαιδευτική διαδικασία έστω και από απόσταση με επαναλήψεις και ασκήσεις, αλλά και με σύγχρονες διαδικτυακές συναντήσεις για ενημέρωση και επίλυση αποριών καθώς και συζητήσεις για την πορεία της εξέλιξης του ιού σε τοπικό και παγκόσμιο επίπεδο. Ας ελπίσουμε ότι η κατάσταση αυτή θα λήξει με τις λιγότερες κατά το δυνατόν απώλειες και γρήγορα μαθητές και καθηγητές να συναντηθούν και πάλι στα θρανία τους!

Μαρίνα Βλαχάκη, Γ'1

Νίκος Κορνάρος, Γ'2

Γεγονότα που συνέβησαν στον κόσμο αυτόν τον μήνα – Απρίλιος

2 Απριλίου 1800

Ο Λούντβιχ βαν Μπετόβεν διευθύνει την πρεμιέρα της 1ης Συμφωνίας στη Βιέννη.

1912

Ο δύσμοιρος Τιτανικός ξεκινά θαλάσσιες δοκιμές.

3 Απριλίου 1990

Ο καρδιοχειρουργός Γεώργιος Τόλης πραγματοποιεί την πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς στην Ελλάδα.

4 Απριλίου 1968

Πρόγραμμα Απόλλων: Η NASA εκτοξεύει την αποστολή Απόλλων 6.

7 Απριλίου 529

Ο Βυζαντινός αυτοκράτορας Ιουστινιανός Α΄ εκδίδει τον Ιουστινιάνειο Κώδικα (θεμελιώδες έργο της νομικής).

8 Απριλίου 1820

Ανακαλύπτεται στη Μήλο το άγαλμα της Αφροδίτης της Μήλου.

10 Απριλίου 1912

Ο Τιτανικός σαλπάρει από το Σαουθάμπτον της Αγγλίας για το παρθενικό και μοναδικό του ταξίδι.

14 Απριλίου 1912

Στο παρθενικό του ταξίδι το υπερωκεάνειο Τιτανικός συγκρούεται με παγόβουνο στον Βόρειο Ατλαντικό παρασύροντας στον θάνατο 1500 επιβάτες.

18 Απριλίου 1506

Τίθεται ο θεμέλιος λίθος της σημερινής Βασιλικής του Αγίου Πέτρου.

24 Απριλίου 1981

Κυκλοφορεί ο πρώτος προσωπικός υπολογιστής από την IBM.

25 Απριλίου 404 π.Χ.

Τερματίζεται ο Πελοποννησιακός Πόλεμος με τη νίκη των Σπαρτιατών του Λύσανδρου εναντίον των Αθηναίων.

27 Απριλίου 1810

Ο Λούντβιχ βαν Μπετόβεν συνθέτει το διάσημο κομμάτι «Für Elise».

1981

Παρουσιάζεται το πρώτο ποντίκι υπολογιστή στο κέντρο ερευνών Xerox PARC.

28 Απριλίου 1932

Ανακοινώνεται η χρήση εμβολίου κατά του κίτρινου πυρετού σε ανθρώπους. 1992 (28 χρόνια πριν)

Κάνει πρεμιέρα η καθημερινή ενημερωτική εκπομπή του ANT1 Καλημέρα Ελλάδα.

Ηλιάνα Ανδριώτη, Γ' 1

ΝΕΟΓΡΑΦΗΜΑ:

Πώς βλέπουν οι έφηβοι το κλείσιμο των σχολείων;

Τα σχολεία έκλεισαν....

Η περίοδος αυτή που διανύουμε είναι αρκετά δύσκολη και στενάχωρη για όλους μας λόγω της πανδημίας που έχει ξεσπάσει τους τελευταίους μήνες, Αυτό που πρέπει να σκεφτόμαστε όλοι μας βέβαια είναι η υγεία μας, αλλά και η υγεία των αγαπημένων μας ανθρώπων.

Όμως ποιες είναι οι σκέψεις που μπορεί να έχει ένας μαθητής ή μια μαθήτρια σαν εμένα τώρα που έχουν κλείσει τα σχολεία;

Σίγουρα δεν είναι εύκολο για έναν έφηβο να μένει μέσα στο σπίτι όλη μέρα, πράγμα που και σε κανέναν άλλωστε δεν αρέσει. Πιστεύω πως σίγουρα δεν είναι και το χειρότερο πράγμα που θα μπορούσε να συμβεί αν αναλογιστεί κανείς ότι αν δεν ακούσουμε τους ειδικούς ρισκάρουμε και τη δική μας ζωή, αλλά και της οικογένειά μας και των δικών μας ανθρώπων. Αν και είναι δύσκολο για εμάς να μη βγαίνουμε έξω με τους φίλους μας και να μη μπορούμε να κάνουμε τις αγαπημένες μας δραστηριότητες, πιστεύω πως οι περισσότεροι νέοι πλέον έχουμε αντιληφθεί την κατάσταση που επικρατεί, μένουμε μέσα στο σπίτι μας και προσέχουμε τους κανόνες υγιεινής μας, ώστε να μείνουμε προστατευμένοι.

Οι περισσότεροι μαθητές σίγουρα είμαστε αρκετά μπερδεμένοι όσον αφορά το σχολείο, πότε θα ανοίξει πάλι ή αν θα ανοίξει ξανά για φέτος, αλλά και τι θα γίνει και με την εκπαίδευσή μας. Είναι κάτι το πρωτόγνωρο και γι' αυτό ιδιαίτερα δύσκολο και μπερδεμένο που τελικά κάνει κάθε μαθητή -

πιστεύω- να νοσταλγεί το σχολείο με αγάπη και να περιμένει να ανοίξουν γρήγορα οι πόρτες του.

Αλλά πώς έχει αλλάξει η εκτίμηση μας για τα δεδομένα σε ολόκληρη τη ζωή μας;

Ακόμα μια και περνάμε αρκετό χρόνο με την οικογένειά μας μέσα στο σπίτι, μπορούμε να το δούμε όλο αυτό σαν μια ευκαιρία που μας δόθηκε να γνωρίσουμε καλύτερα τα ενδιαφέροντα του κάθε μέλους της, αλλά και να περάσουμε ευχάριστα το χρόνο μας μαζί τους, βλέποντας ταινίες, μαγειρεύοντας, κάνοντας γυμναστική και παίζοντας παιχνίδια και διάφορα άλλα που κάποτε δεν είχαμε το χρόνο να κάνουμε μαζί τους. Πλέον πιστεύω πως οι άνθρωποι λόγω της κατάστασης αυτής έχουν γίνει πιο συνειδητοποιημένοι και πως πράγματα τα οποία θεωρούσαμε δεδομένα, λογικά ή και ανούσια, τώρα βλέπουν πόσο σημαντικά, αλλά και πόσο ανάγκη τα είχαν τελικά στη καθημερινότητά τους και πόσο μάλλον στη ζωή τους! Ίσως όλο αυτό που φαίνεται κατάρρα, είναι τελικά μια ευλογία που θα μας κάνει να εκτιμήσουμε και να επαναπροσδιορίσουμε τις ζωές μας.

Δέσποινα Καλογεράκη, Γ' 2

Φώτω Μαραγκού, Γ' 2

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Cisco: 72.102 μαθήματα έγιναν online μέσα στον Μάρτιο

Σε πάνω από 1 εκατομμύριο εκτιμώνται οι συμμετοχές των **μαθητών** στα γυμνάσια και λύκεια στα **72.102 μαθήματα εξ αποστάσεως που πραγματοποιήθηκαν στο δεύτερο μισό του Μαρτίου** λόγω της αναστολής λειτουργίας των σχολικών μονάδων στο πλαίσιο των περιορισμών που προκύπτουν από την πανδημία COVID-19.

Αυτό τουλάχιστον αναφέρει σε ανακοίνωση της η Cisco, η πλατφόρμα της οποίας, **Cisco Webex Meetings**, έχει επιλεγεί από το υπουργείο Παιδείας ως επίσημη πλατφόρμα σύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Από τη στιγμή που ξεκίνησε το πρόγραμμα, όλοι οι **καθηγητές** των Λυκείων και Γυμνασίων, 33.892 και 38.376 αντίστοιχα, της χώρας, απέκτησαν προσωπικό λογαριασμό στην πλατφόρμα, την προσωπική τους ψηφιακή τάξη και άρχισαν να οργανώνουν τηλε-μαθήματα με τους μαθητές Λυκείου και Γυμνασίου, 370.017 και

340.479 αντίστοιχα. Την περασμένη Παρασκευή (3/4) ολοκληρώθηκε και η διαδικασία ενημέρωσης για τα δημοτικά σχολεία προκειμένου να ξεκινήσουν και εκεί online μαθήματα.

Δωρεάν πρόσβαση στις πλατφόρμες:

Πρόσβαση **χωρίς χρέωση** δεδομένων (zero-rating) από **κινητά δίκτυα**, σε ψηφιακές **πλατφόρμες** που χρησιμοποιεί το υπουργείο **Παιδείας** για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση στα σχολεία, από την Τετάρτη 8 Απριλίου, έχει εξασφαλίσει η συνεργασία της υπουργού Παιδείας, Νίκης Κεραμέως, του υπουργού Επικρατείας και Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Κυριάκου Πιερρακάκη, της υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, Σοφίας Ζαχαράκη, και των παρόχων κινητής τηλεφωνίας της χώρας Cosmote, Vodafone και Wind.

Το τεράστιο έργο της **εξ αποστάσεως εκπαίδευσης** για τους μαθητές της χώρας μας διεκπεραιώνεται μέσω των σταθερών ευρυζωνικών συνδέσεων που διατίθενται εμπορικά για κάθε νοικοκυριό, με κάλυψη που σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) υπερβαίνει το 99% σε όλη την Επικράτεια.

Στην προσπάθεια ενδυνάμωσης, στο μέγιστο βαθμό, των τεχνολογικών επιλογών που διατίθενται σε όλους τους πολίτες υπό τις παρούσες συνθήκες, οι εταιρείες κινητής τηλεφωνίας ανταποκρίθηκαν στην πρωτοβουλία των συναρμόδιων υπουργείων και παραχώρησαν πρόσβαση χωρίς χρέωση στις ιστοσελίδες εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Βαγγέλης Αλβέρτης, Γ' 1

Νίκος Δεσίπρης, Γ' 1

Η Συνταγή μας για γευστικές απολαύσεις

Σουφλέ σοκολάτας χωρίς αλεύρι

Φανταστικό και αέρινο σουφλέ σοκολάτας χωρίς αλεύρι και χωρίς βούτυρο. Φτιάξτε αυτή τη συνταγή και απολαύστε το απόλυτο σοκολατογλυκό!

Υλικά Συνταγής

- 70 γραμ. ζάχαρη
- 150 γραμ. σοκολάτα 60-70%
- 4 κρόκους αυγών
- 6 ασπράδια αυγών
- 2 πρέζες αλάτι
- 1 κ.γλ. υγρή βανίλια

Για τα φορμάκια

- λίγο λάδι
- λίγο κακάο

Εκτέλεση

Για το αέρινο σουφλέ σοκολάτας χωρίς αλεύρι και χωρίς βούτυρο, θα χρησιμοποιήσουμε 6 ατομικά σκεύη για σουφλέ. Ανακατεύουμε τη

ζάχαρη με το ξύσμα σοκολάτας. Με ένα πινέλο αλείφουμε τα ραμεκέν με το λάδι.

Όλα τα υλικά πρέπει να είναι σε θερμοκρασία δωματίου. Προθερμαίνουμε το φούρνο στους 200 °C στον αέρα. Ψιλοκόβουμε και λιώνουμε τη σοκολάτα σε μπεν μαρί. Αποσύρουμε από τη φωτιά και προσθέτουμε έναν έναν τους κρόκους, ανακατεύοντας με το σύρμα. Προσθέτουμε και τη βανίλια.

Σε ένα καθαρό μπολ χτυπάμε με το μίξερ σε μέτρια ταχύτητα, τα ασπράδια με το αλάτι, μέχρι να σχηματιστούν απαλές κορυφές. Δυναμώνουμε την ταχύτητα του μίξερ και προσθέτουμε τη ζάχαρη βροχηδόν και χτυπάμε για 1-2' μέχρι να γυαλίσει η μαρέγκα και να γίνει σατινέ. Οι κορυφές που σχηματίζονται πρέπει να είναι αέρινες και να κρατάνε το σχήμα τους.

Με απαλές κινήσεις ρίχνουμε το 1/3 της μαρέγκας στη σοκολάτα και σταυρωτά κόβουμε το μείγμα με ένα κουτάλι. Δηλαδή με σταυρωτές κινήσεις αναδιπλώνουμε το μείγμα και ενσωματώνουμε τη μαρέγκα.

Τέλος προσθέτουμε την υπόλοιπη μαρέγκα και απαλά διπλώνουμε το μείγμα από πάνω προς τα κάτω. Στο τέλος, το μείγμα πρέπει να είναι ομοιόχρωμο σκούρο, χωρίς κομματάκια μαρέγκας να φαίνονται. Πρέπει να είναι αέρινο και αφράτο.

Ισομοιράζουμε στα έτοιμα φορμάκια και ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο για 10-12' μέχρι να φουσκώσουν, να ξεκολλήσουν τα πλαϊνά και η επιφάνεια να κάνει ελαφριά κρούστα.

Καλή Επιτυχία

Βαγγέλης Αλβέρτης Γ' 1

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΗΜΑ:

Κλειστά σχολεία

Για να θυμηθούμε κι άλλες περιπτώσεις που τα σχολεία έκλεισαν ή δε λειτουργούσαν κανονικά και τα παιδιά έχαναν όλη τους την αθωότητα, τότε που ο πόλεμος δε λυπόταν καμία ηλικία, ας διαβάσουμε κάποια αποσπάσματα από το βιβλίο «ο Μεγάλος Περίπατος του Πέτρου» της αγαπημένης μας Άλκης Ζέη.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΝΟΙΞΕ! Ούτε όμως ποδιές καινούριες, διπλωμένες στη ράχη της καρέκλας, ούτε βιβλία, νωπά ακόμη, που μύριζαν μια αλλόκοτη, ζαλιστική μυρωδιά... Το σχολείο της Αντιγόνης όμως το είχαν επιτάξει οι Γερμανοί κι όλες οι τάξεις είχαν μεταφερθεί στα γραφεία ενός περιοδικού. Οι μαθήτριάς είχαν στριμωχτεί δυο δυο σε καρέκλες ή στέκονταν όρθιες και σαν τελείωνε το μάθημα, μάζευαν οι ίδιες τις καρέκλες τους και τις στοιβαζαν σε ένα μικρό καμαράκι...

Στου Πέτρου το σχολείο ήταν χειρότερα τα πράγματα. Το είχαν επιτάξει οι καραμπινιέροι και τώρα τα μαθήματα γινότανε σ' ένα πρώην γκαράζ. Χάμω ήτανε πατημένο χώμα σκληρό, γεμάτο ξεραμένα λάδια. Από την τεράστια σιδερένια πόρτα, ακόμα κι αν ήταν κλειστή, έμπαινε κρύο. Σε κάθε γωνιά έκανε μάθημα κι από μια τάξη του Δημοτικού και πολλές φορές, σαν έλειπε κανένας δάσκαλος, κάνανε και δυο και τρεις

τάξεις μαζί. Τελειώνανε στις δώδεκα, γιατί μετά ερχότανε το Γυμνάσιο. Από τα εβδομήντα παιδιά της τάξης του Πέτρου ήτανε ζήτημα αν ήταν παρόντα κάθε μέρα τα είκοσι. Ο κύριος Λουκάτος δε διάβαζε πια τον κατάλογο για να βάλει «απών», κι ούτε ρωτούσε κανέναν «γιατί άργησες;» σαν έφτανε στη μέση του μαθήματος. Δεν κρατούσε πια βέργα, δεν έλεγε «σκασιμός» κι ούτε την αγαπημένη του φράση, που την ξέρανε πια απέξω κι ανακατωτά: «θα σε στείλω να κόβεις ξύλα». Την πρώτη μέρα που πήγανε για μάθημα, τρομάζανε να τον γνωρίσουνε. Τους είπε «καλά μου παιδάκια» και τους ρώτησε αν φάγανε το πρωί. Σήκωσε το χέρι της μονάχα η Νιούρα, η κόρη του φούρναρη.

Και μετά τις διακοπές :

Στου Πέτρου το σχολείο, στο άδειο γκαράζ, άρχισαν πάλι τα μαθήματα και τώρα δεν απουσιάζει σχεδόν κανένα παιδί, γιατί αν λείπει, χάνει το ΣΥΣΣΙΤΙΟ...

ΕΠΙΤΕΙΙΑΚΟ

Για να μην ξεχνάμε και τις μάχες μας με άλλους εχθρούς...

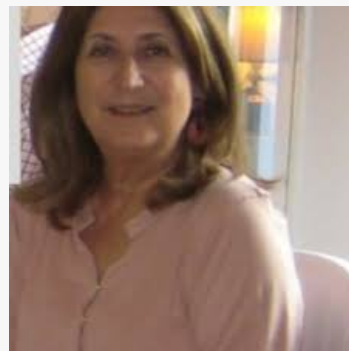
Ο Καραγκιόζης, ο Έλληνας, πολεμά με το καθεστώς των συνταγματαρχών.

Σκηνή από την παράσταση «Τα τρία αδέλφια» που παίχτηκε για πρώτη φορά στη σουηδική τηλεόραση την περίοδο της επταετίας από Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Η αγαπημένη μας Καθηγήτρια, κα. Νότα Κούρου, μας μαθαίνει με το πάθος και την επιστήμη της, τις άγνωστες πτυχές του δικού μας τόπου εδώ και πολλά χρόνια. Αυτό τον μήνα μας έκανε την τιμή να μοιραστεί μαζί μας εμπειρίες και σκέψεις της.

- Κυρία Κούρου, καλημέρα σας. Ονομάζομαι Αδριανή Βιδάλη και πηγαίνω στο Γυμνάσιο Τήνου. Πώς είστε;
- Πολύ καλά, ευχαριστώ και περιμένω τις ερωτήσεις σου με ενδιαφέρον.
- Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν.
- Πολύ ωραία.

Ερ : Πότε αποφασίσατε να ασχοληθείτε με την αρχαιολογία;

Απ : Α, πάρα πολύ νωρίς, όταν πήγα να στη μέση εκπαίδευση, στο Γυμνάσιο το λέγαμε τότε. Μου άρεσαν πάρα πολύ τα Αρχαία Ελληνικά και η Ιστορία και έτσι πήρα την απόφαση να ακολουθήσω την αρχαιολογία.

Ερ : Υπήρξε κάποιο συγκεκριμένο γεγονός που σας ώθησε;

Απ : Όχι, όχι κάτι συγκεκριμένο. Απλώς η αγάπη και το ενδιαφέρον γι' αυτά τα δυο μαθήματα τότε.

Ερ : Ποια ήταν η πρώτη σας εμπειρία με την ανασκαφική έρευνα; Θυμάστε κάποιο περιστατικό που σας έκανε τότε μεγάλη εντύπωση;

Απ : Η πρώτη μου ανασκαφική έρευνα, μιλάμε για πολύ παλιά, ήτανε στη δεκαετία του '60 στη Νάξο, που πήγα ως φοιτήτρια με τον καθηγητή μου. Εκείνο που μου έκανε εντύπωση είναι πως σκάβαμε δίπλα στη θάλασσα, έβγαιναν τα νερά και έπρεπε να έχουμε αντλία για να τα βγάζουμε και να βαθαίνουμε το σκάμμα. Ήταν το πιο εντυπωσιακό από την πρώτη εμπειρία.

Ερ : Πολύ ωραία. Παράλληλα έχετε και μια μακρά πορεία στη διδασκαλία. Τι αποκομίσατε από την επαφή σας με τους νέους;

Απ : Το πρώτο, αν και φαίνεται απλοϊκό είναι ότι με έκαναν και με κάνουν να νιώθω ακόμα

κι εγώ νέα. Αυτό που αποκόμισα ήταν το ενδιαφέρον τους, η ζεστασιά τους, όταν υπάρχει, γιατί αλλάζουν οι γενιές. Έχω δει αρκετές γενιές, δεν ήταν όλες ίδιες. Παλιότερα ήταν πιο ζεστά τα παιδιά, σιγά σιγά γίνονται πιο κλειστά και πιο απομονωμένα, αλλά ακόμα και έτσι, είναι η νεότητα που σου προσφέρει τη χαρά της επικοινωνίας.

Ερ : Είναι διαφορετικά τα συναισθήματα και διαφορετική η εμπειρία με τους φοιτητές σας στο αμφιθέατρο απ' ό,τι με τους φοιτητές σας στην ανασκαφή;

Απ : Α, ναι είναι τελείως διαφορετικό γιατί στο αμφιθέατρο μιλάς και έχεις ένα ακροατήριο. Ακόμη κι αν είναι σεμινάριο και έχεις συμμετοχή, δεν έχεις αυτή την άμεση επαφή, τη συνεργασία θα έλεγα, που έχεις στην ανασκαφή. Στην ανασκαφή είναι συνεργασία. Συνεργάζεσαι ίσως προς ίσο. Μπορεί τα παιδιά να κάνουν λάθη, να έχουν λιγότερες γνώσεις, αλλά η συνεργασία παραμένει ο πρώτος παράγοντας.

Ερ : Γιατί ασχοληθήκατε ειδικά με τη Γεωμετρική Εποχή; Σας κίνησε το ενδιαφέρον ότι δεν είχαμε πολλά στοιχεία γι' αυτή;

Απ : Κυρίως μου κίνησε το ενδιαφέρον το γεγονός ότι είναι μία εποχή που όλα αρχίζουν να διαμορφώνονται. Αυτό που αργότερα αποτελεί την κλασική Ελλάδα και τη βάση του Δυτικού Πολιτισμού, αρχίζει, δεν διαμορφώνεται πλήρως, αλλά αρχίζει να διαμορφώνεται εκείνη την περίοδο. Οι θεσμοί, όπως παραδειγματος χάρη ο θεσμός της πόλης - κράτους, τα πάντα. Η θρησκεία επίσης διαμορφώνεται τότε και γι' αυτό είχα ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτήν την περίοδο.

Ερ : Πώς βρεθήκατε για πρώτη φορά στην Τήνο;

Απ : Για πρώτη φορά στην Τήνο βρέθηκα το 1995 έχοντας ήδη ένα ενδιαφέρον για το

Εξώμβουργο, στο οποίο είχε σκάψει πρώτη φορά ο καθηγητής μου, ο Νικόλαος Κοντολέων και με ενδιέφερε η θέση. Έτσι ήρθα να τη δω, να δω πώς είναι αυτή η θέση.

Ερ : Ποιες είναι οι εμπειρίες μετά από τόσα χρόνια ανασκαφής στο Ξώμπουργο;

Απ : Α, είμαι γοητευμένη, η Τήνος και το Ξώμπουργο με γοητεύουν. Με γοητεύει το τοπίο, με γοητεύουν οι άνθρωποι. Φυσικά με γοητεύει η αρχαία Τήνος, τα ευρήματα που έχουμε.

Ερ : Ποιο είναι το ιδιαίτερο στοιχείο αυτής της ανασκαφής για το οποίο αξίζει κάποιος να ασχοληθεί μαζί της;

Απ : Έχει πολλά, έχει πολλά. Έχουμε, όπως ξέρεις, σκάψει σε δύο σημεία. Το ένα στο δυτικό τμήμα, όπου είναι η αρχή της πόλης, με το Κυκλώπειο Τείχος, με διάφορα ιερά. Αυτά έχουν ένα εξαιρετικό ενδιαφέρον από μόνα τους. Επιστημονικό ενδιαφέρον αλλά και ενδιαφέρον για τον επισκέπτη διότι έχουν σωθεί πάρα πολύ καλά. Υπάρχει εκείνο το ιερό με τις πυρές, ακριβώς έξω από το Κυκλώπειο το οποίο σώζεται πολύ καλά. Πυρές και παρόμοιους ιερούς χώρους έχουμε σε πολλά σημεία, κυρίως στις Κυκλάδες, αλλά πουθενά δεν σώζονται τόσο καλά. Εδώ σώζονται καλά γιατί ήταν λαξεμένοι οι λάκκοι στον βράχο και έχουν διατηρηθεί. Βέβαια σήμερα, τους περισσότερους, για λόγους ασφαλείας, τους έχουμε καλύψει, επειδή ο βράχος είναι οξίσιτης, οξιστόπλακα και καλάει πάρα πολύ με τα νερά και τους έχουμε καλύψει. Έχουμε αφήσει ενδεικτικά δυο τρεις να φαίνονται. Μετά το Θεσμοφόριο, είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό ιερό, και σώζεται κι αυτό πάρα πολύ καλά. Αυτό λοιπόν είναι το ένα ενδιαφέρον, ότι έχουμε τα πρώτα στοιχεία της πόλης στη δυτική πλευρά.

Το δεύτερο, εξίσου ενδιαφέρον, είναι στην ανατολική πλευρά, που είναι το νεκροταφείο, το κλασικό νεκροταφείο, διότι η πόλη μπορεί να άρχισε από τα δυτικά, αλλά με το χρόνο επεκτεινόταν συνεχώς στη νότια πλευρά του λόφου του Ξώμπουργου ώσπου να φτάσει στην ανατολική. Εκεί λοιπόν, έξω απ' την κλασική πόλη, είναι το κλασικό νεκροταφείο, κι αυτό είχε ένα μεγάλο ενδιαφέρον για πολλούς λόγους. Πρώτα απ' όλα γιατί είναι σε δυο - τουλάχιστον το κομμάτι που έχουμε σκάψει - άνδρα. Είναι άνδρα με διαφορετικά στοιχεία. Στο κάτω άνδρα έχουμε ταπεινές θα έλεγα ταφές, δηλαδή απλούς λάκκους, χωρίς ιδιαίτερη επιτύμβια στήλη, απλά μια πέτρα,

ενώ στο πάνω άνδρα έχουμε πλουσιότερες ταφές, πράγμα που σου δίνει την εντύπωση, αν θες τη βεβαιότητα, ότι εδώ έχουμε μια διαφοροποίηση ισχυρή, είτε ταξική είτε φυλετική - δεν μπορεί κανείς να πει με βεβαιότητα τι ήτανε - αλλά υπάρχει μια έντονη διαφοροποίηση ανάμεσα στα δυο άνδρα. Αυτό είναι ένα στοιχείο, εξαιρετικά ενδιαφέρον για την έρευνα, αλλά νομίζω και για τον επισκέπτη. Το πιο εντυπωσιακό όμως είναι ότι στο πάνω άνδρα βρήκαμε γλυπτά εξαιρετικής ποιότητας, αναμενόμενο φυσικά αφού εδώ είχαμε πλούσιες ταφές. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι πως ορισμένα από αυτά τα γλυπτά, είναι φτιαγμένα σε ντόπιο μάρμαρο, άρα φτιάχτηκαν επί τόπου, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι είχαμε ένα εργαστήριο γλυπτικής στην Τήνο του 5^{ου} και του 4^{ου} αιώνα εξαιρετικά σημαντικό που ήτανε μέσα σ' όλα τα σύγχρονα ρεύματα, της Αθήνας, της Ιωνίας και ακολουθούσε αυτά τα ρεύματα. Και μάλιστα ο καλλιτέχνης ήταν και δεξιτέχνης και τα πετύχαινε και πολύ ωραία.

Ερ : Έχετε να μας διηγηθείτε ένα περιστατικό στην ανασκαφή σας που θα θυμάστε πάντα πιο έντονα;

Απ : Ε, φυσικά η αποκάλυψη της φετινής στήλης που έγινε την πρώτη μέρα της ανασκαφής δέκα εκατοστά κάτω απ' το χώμα. Δηλαδή βγάζοντας τα πρώτα χώματα, άρχισαν οι συνεργάτες μας που σκάβανε να φωνάζουν «Πέτρα!, Πέτρα!», κι όταν πήγαμε και το καθάρισαμε δεν ήταν πέτρα, αλλά ένα φοβερό γλυπτό.

Ερ : Θα λέγατε ότι η Τήνος έχει προσφέρει στις γνώσεις μας γύρω από τη Γεωμετρική Εποχή;

Απ : Βεβαίως. Γύρω από τη Γεωμετρική Εποχή έχει προσφέρει πάρα πολλά. Την ύπαρξη του Κυκλώπειου που σημαίνει ένα τύπου οικισμού που τον ξέρουμε κυρίως απ' την Κρήτη και επιβεβαιώνεται και στις Κυκλάδες τώρα με αυτό το Κυκλώπειο Τείχος. Μας έχει προσφέρει αυτό το περίφημο ιερό μπροστά στο κυκλώπειο με τις πυρές το οποίο έχει πάρα πολλά στάδια και ακριβώς γι' αυτό δίνει την ιστορία αυτών των ιερών και καταλήγει σε μια χθόνια λατρεία. Έχει προσφέρει πάρα πολλά στη Γεωμετρική Εποχή, αλλά και στην Κλασική! Τα ευρήματα τα περσινά προσφέρουν και στην Κλασική Εποχή καινούρια πράγματα στην έρευνα.

Ερ : Πολύ ωραία. Πώς σκέφτεται και πώς αισθάνεται ένας αρχαιολόγος όταν κάνει μεν μια καινούρια ανακάλυψη, αλλά δεν έχει όλα

τα κομμάτια του παζλ στη διάθεσή του;

Απ : Προσπαθεί να τα βάλει στη σειρά. Εδώ πια το ξεχνάς το συναίσθημα και βάζεις κάτω τη λογική και τις τυχόν ικανότητες που έχεις ή έχουν οι συνεργάτες σου.

Ερ : Ωραία. Πιστεύετε ότι η αρχαιολογική έρευνα έχει τη δύναμη να αλλάξει δραστικά την ιστορία ή κινούμαστε πια σε γνωστό έδαφος και η αρχαιολογία δεν μπορεί να ταράξει τα νερά;

Απ : Αυτή είναι μια ερώτηση που είναι πάρα πολύ δύσκολο να το απαντήσεις με ένα ναι ή με ένα όχι. Η αρχαιολογία είναι επιστήμη. Είναι έρευνα, όπως είναι η ιατρική. Αλλάζει τις γνώσεις μας για την ιστορία. Εγώ θα σταματούσα εκεί. Από κει και πέρα μπορείς να δεις, ότι θέλεις, αλλά δεν θα το τολμήσω.

Ερ : Το επάγγελμά σας έχει ένα μυστήριο που έλκει την περιέργεια πολλών ανθρώπων. Πόσο μακριά είναι αυτή η αντίληψη από την πραγματική αρχαιολογική εμπειρία;

Απ : Νομίζω ότι είναι μακριά. Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι είναι μακριά. Διότι ψάχνεις πράγματα με βάση και γνώμονα τη γνώση, όχι για τη γοητεία που προσξενούν ή κάτι άλλο. Συνεπώς υπ' αυτή την έννοια εμπεριέχει πολλή δουλειά, πάρα πολλή δουλειά, μερικές φορές κουραστική δουλειά, άχαρη δουλειά. Θυμήσου το πλούσιμο των κεραμικών, πρέπει να τα πλύνεις, να πλύνεις χίλια για να ξεχωρίσεις στο τέλος δέκα. Αλλά πρέπει να πλυθούν όλα, να τα δεις όλα, να τα καταγράψεις όλα. Συνεπώς είναι μια εργαστηριακή επιστήμη, έχει πολύ εργαστηριακή δουλειά και για να φτάσεις στο επίπεδο αυτό που προσξενεί τη γοητεία και που έχει και το μυστήριο, δηλαδή να αποδώσεις την ιστορία, προηγούνται πάρα πολλά.

Ερ : Πώς νιώθει ένας αρχαιολόγος όταν φέρνει στο φως ένα εύρημα το οποίο θα μπορούσαμε να πούμε ότι αλλάζει τη σκέψη που έχουν οι άνθρωποι για την ιστορία;

Απ : Με αυτό πραγματικά νιώθει κανείς πολύ μεγάλη χαρά. Είναι βέβαια μια τυχαιότητα, δεν υπάρχει αμφιβολία, δεν είναι θέμα

ταλέντου αυτού που σκάβει. Τυχαία πέφτεις πάνω σ' ένα σπουδαίο εύρημα, αλλά είναι πάρα πολύ μεγάλη χαρά βλέποντας ότι αυτό το εύρημα θα διευρύνει τις γνώσεις μας και θα διευρύνει την αρχαία ιστορία.

Ερ : Ποια είναι τα σχέδιά σας για το μέλλον;

Απ : Τώρα μας τα χάλασε λίγο ο κορονοϊός. Έπρεπε να απαντήσω κανονικά να έρθουμε τον Ιούλιο και να συνεχίσουμε την έρευνα, αλλά δεν ξέρω αν θα μπορέσουμε να το κάνουμε, όπως κανείς δεν μπορεί να απαντήσει ακόμα σ' αυτό. Πάντως το σχέδιο είναι να ολοκληρώσουμε την ανασκαφή του νεκροταφείου, που θέλει μία σεζόν τουλάχιστον και μετά θα προχωρήσουμε στη συστηματική μελέτη και τη δημοσίευση του υλικού, με τον κουραστικό, ανιαρό τρόπο της εργαστηριακής δουλειάς που πρέπει να τα δώσεις όλα με συγκεκριμένα στοιχεία. Από κει και πέρα βέβαια, παράλληλα, σε συνέδρια ή σε περιοδικά προσπαθούμε να δώσουμε κομμάτια απ' όλα αυτά που προκύπτουν, μ' ένα πιο ευχάριστο και ελεύθερο στίλ.

Ερ : Τι θα συμβουλευάτε τα νεαρά άτομα τα οποία θέλουν να ακολουθήσουν αυτόν τον κλάδο, της αρχαιολογίας;

Απ : Θα τους έλεγα να προχωρήσουν γιατί θα είναι ευτυχείς σε όλη τους τη ζωή. Θα έχουν κάτι να τους απασχολεί με πάθος. Θα φτάνουν στην ηλικία εβδομήντα ετών και παραπάνω και θα έχουν να κάνουν πράγματα, δε θα θέλουν να τα εγκαταλείψουν. Εδώ είναι η γοητεία. Θα τους γοητεύει το ψάξιμο στις αρχές της αρχαιολογίας ως ιστορία πλέον.

-Πολύ ωραία. Νομίζω πως εδώ έχουν τελειώσει οι ερωτήσεις.

- Ήταν μια από τις ωραιότερες συνεντεύξεις που έχω δώσει. Σε ευχαριστώ πάρα πολύ, Αδριανή μου και σε συχαίρω.

Αδριανή Βιδάλη, Γ' 1

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΛΙΣΑΒΟΝΑ

Υπάρχουν κάποιοι τόποι που σου φέρνουν στο μυαλό εικόνες και αναμνήσεις και ταυτόχρονα σε γεμίζουν με συναισθήματα από την μοναδική τους ατμόσφαιρα. Αυτούς τους τόπους όταν τους σκέφτεσαι έρχονται στα αφτιά σου μελωδίες παραδοσιακών τραγουδιών, οι γεύσεις των φαγητών και η μυρωδιά από τα σοκάκια που έκανες βόλτα. Ένας τέτοιος τόπος είναι η Λισαβόνα. Η πρωτεύουσα της Πορτογαλίας είναι ένα από εκείνα τα ταξίδια που θα σε μεταφέρουν σε μια διαφορετική ατμόσφαιρα γεμάτη από χρώματα, χαρούμενη διάθεση και παραμυθένια τοπία.

1. Απογευματινός περίπατος στην Πλατεία Εμπορίου

Ανακαλύψτε τη Λισαβόνα έχοντας ως αφετηρία τη μεγαλοπρεπή **Praça do Comércio (Πλατεία Εμπορίου)**. Είναι η μεγαλύτερη πλατεία της Λισαβόνας και μία από τις ομορφότερες που θα συναντήσετε σε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. «Βρέχεται» από τις εκβολές του Τάγου και είναι ένα από τα καλύτερα σημεία για να απολαύσετε έναν απογευματινό περίπατο και τη δύση του ήλιου.

Εδώ υποδέχονταν κάποτε τους βασιλείς και αριστοκράτες που επισκέπτονταν την πρωτεύουσα της Πορτογαλίας.

Το προηγούμενο όνομά της ήταν *Terreiro do Paço* («βασιλική αυλή»), αφού κατά το 16ο αιώνα στο σημείο αυτό βρισκόταν το Βασιλικό Παλάτι. Μετά τον καταστροφικό σεισμό του 1755 η πλατεία ανοικοδομήθηκε χάρη στη σημαντική συμβολή της εμπορικής και αστικής τάξης της εποχής.

Στη βόρεια πλευρά της πλατείας -προς την οδό Rua Augusta- βρίσκεται η **Αψίδα του Θριάμβου**, η οποία κατασκευάστηκε για να τιμήσει την ανακατασκευή της πόλης μετά το σεισμό του 1755. Εκεί κοντά θα βρείτε και ένα από τα πιο θρυλικά εστιατόρια της Λισαβόνας. Το *Café Martinho da Arcada* λειτουργεί από το 1782 και ήταν ένα από τα αγαπημένα στέκια του ποιητή Φερνάντο Πεσσόα.

2. Στον εμβληματικό Πύργο της Μπελέμ

Ο **Πύργος της Μπελέμ (Torre de Belém)** κατασκευάστηκε το 16ο αιώνα για να προστατεύσει τη Λισαβόνα από επίδοξους επιδρομείς. Στην περιοχή κατοικούσε άλλωστε και η βασιλική οικογένεια της Λισαβόνας.

Ένα από τα πιο εμβληματικά μνημεία της πορτογαλικής πρωτεύουσας, ο Πύργος της Μπελέμ αποτελεί ακόμη ένα σύμβολο της Εποχής των Ανακαλύψεων. Από το σημείο αυτό αναχώρησαν πολλοί εξερευνητές για τις περιπετειώδεις θαλάσσιες ανακαλύψεις τους, ενώ για πολλούς ναυτικούς ήταν η τελευταία εικόνα που έβλεπαν από την πατρίδα τους.

Το περίτεχνο αυτό παρατηρητήριο-φρούριο χτίστηκε το 1515 και ανήκει στα μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO.

3. Το Μνημείο των Ανακαλύψεων

Εκεί που ο ποταμός Τάγος συναντά τον Ατλαντικό ωκεανό και σε κοντινή απόσταση από τον πύργο της Μπελέμ ορθώνεται ένα τεράστιο μνημείο προς τιμήν των **πορτογάλων θαλασσοπόρων**. Το **Μνημείο των Ανακαλύψεων (Padrão dos Descobrimentos)** ανακατασκευάστηκε το 1960, στην 500η επέτειο από το θάνατο του Ερρίκου του Θαλασσοπόρου, ο οποίος χρηματοδότησε πολλές από εξερευνητικές αποστολές στα πέρατα του κόσμου.

Έχει σχήμα καρβέλας, στην πλώρη της οποίας στέκει ο Ερρίκος ο Θαλασσοπόρος.

Έχει ύψος 56 μέτρα και στο εσωτερικό του υπάρχει εκθεσιακός χώρος. Από την κορυφή του (56 μέτρα) μπορείτε να απολαύσετε ανεμπόδιστη θέα προς την πόλη της Λισαβόνας, τον ποταμό Τάγο, τον Πύργο της Μπελέμι και το Μοναστήρι των Ιερωνυμιτών.

4. Απαράμιλλη θέα από το κάστρο Castelo de São Jorge

Χτισμένο σε προνομιακή τοποθεσία που προσφέρει μαγευτική θέα στην πόλη, το **κάστρο του Αγίου Γεωργίου (Castelo de São Jorge)** είναι ένα από τα πιο σημαντικά [αξιοθέατα της Λισαβόνας](#).

Η παλιά μεσαιωνική ακρόπολη (*alcáçova*) αποτελείται από το κάστρο, ερείπια του πρώην βασιλικού ανακτόρου και αριστοκρατικές κατοικίες. Η οχύρωση της ακρόπολης χρονολογείται στον 11ο αιώνα και παρουσιάζει χαρακτηριστικά γνωρίσματα των στρατιωτικών οχυρώσεων της μαυριτανικής περιόδου. Μετά την κατάκτηση της Λισαβόνας από τον Dom Afonso Henriques το 1147, το κάστρο γνώρισε μεγάλες δόξες καθώς έγινε η κατοικία της βασιλικής οικογένειας και της αυλής του βασιλιά. Από τον 13ο ως το 16ο αιώνα εδώ λάμβανε χώρα η στέψη των βασιλέων. Όταν η Πορτογαλία έγινε μέρος του ισπανικού στέμματος το 1580, το κάστρο απέκτησε σημαντικό στρατιωτικό ρόλο.

5. Τα χωριά του Ατλαντικού

Ξεμακραίνουμε ελαφρώς από το κέντρο της Λισαβόνας, ακολουθώντας τον δρόμο προς τις ακτές του Ατλαντικού, εκεί όπου τους καλοκαιρινούς μήνες οι κάτοικοι της πόλης αναζητούν την δροσιά του ωκεανού. Από τις πιο κοντινές επιλογές, το Cascais απέχει λιγότερο από μισή ώρα με το τοπικό τρένο από το κέντρο της πόλης και αποτελεί ένα κοσμοπολίτικο θέρετρο με

οργανωμένη (αλλά πανάκριβη) πλαζ και ένα μεγάλο εμπορικό κέντρο για τα ψώνια ή το φαγητό σας. Απείρως γραφικότερη, η περίφημη Sintra είναι το κλασικότερο day trip που κάνουν όλοι οι επισκέπτες της Λισαβόνας, για να θαυμάσουν το κουκλίστικο ιστορικό κέντρο, τα πολύχρωμα

σπιτάκια, το εντυπωσιακό παλάτι Pena και το Castelo dos Mouros, καθώς και τη θέα στον Ατλαντικό από τα βουνά και το Εθνικό Πάρκο της περιοχής. Μην χάσετε την ευκαιρία να δοκιμάσετε φρέσκο ψάρι στα εστιατόρια της περιοχής – η πόλη φημίζεται για τις εντυπωσιακές συνταγές μπακαλιάρου.

Κάστρα και παρατηρητήρια στους επτά λόφους της. Παλιές γειτονιές με πολύχρωμα azulejos και ήχους από φάδος να αντηχούν στα καλντερίμια. Μνημεία που θυμίζουν πως από εδώ ξεκίνησαν οι Ευρωπαίοι για να εξερευνήσουν τον υπόλοιπο κόσμο, εκεί που ο ποταμός της πόλης συναντά τον Ατλαντικό. Ψαροχώρια και κοσμοπολίτικες παραλίες, παλιά τραμ και hip μπαράκια. Η Λισαβόνα έχει την δική της ιδιαίτερη προσωπικότητα, τις δικές της όμορφες αντιθέσεις, τον δικό της τρόπο να σε γοητεύσει.

Ανδρέας Σπηλιόπουλος, Β' 4

ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΑ

Η Σχετικότητα και η αποκαθάρωση του Αλβέρτου

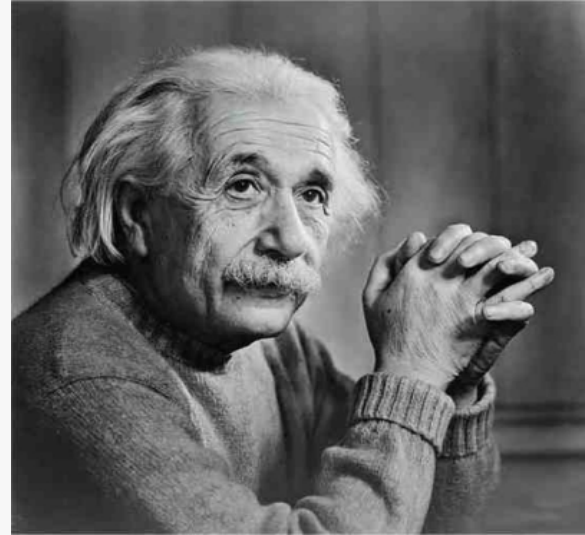
(αποσπάσματα από το άρθρο του
Θ. Αποστολάτου στο
Physic News Απριλίου 2020)

Το παρόν κείμενο έρχεται ως απάντηση στο άρθρο «Το πείραμα του ηλεκτρικού αγωγού», που δημοσιεύθηκε στο τεύχος 30 του περιοδικού Physics news. Στο συγκεκριμένο άρθρο ο συγγραφέας προτρέπει τους αναγνώστες να διαπιστώσουν με πολύ απλά μέσα:

«ότι η θεωρία της Σχετικότητας είναι λάθος!»

Αλήθεια, πόσο σοβαρά θα έπαιρνε κανείς υπ' όψιν του την ακόλουθη πρόταση; Ο Ήλιος δεν ανατέλλει κάθε πρωί στην Ανατολή ούτε και δύει το βράδυ στη Δύση. Απλώς, καθημερινά όλοι οι άνθρωποι σε ολόκληρη τη Γη συντονίζονται ταυτόχρονα σε μια ομαδική ψυχολογική παράκρουση και νομίζουν ότι βλέπουν έναν φωτεινό δίσκο στον ουρανό. Κάπως ανάλογη είναι, για έναν φυσικό, και η πρόταση ότι η θεωρία της Σχετικότητας είναι λάθος.

Ήδη ο Γαλιλαίος κάνει μια πολύ οξυδερκή παρατήρηση: Η κίνηση είναι σχετική με το σύστημα στο οποίο βρισκόμαστε και όχι απόλυτη. Ο Αϊνστάιν, λοιπόν, προχώρησε πολύ περισσότερο και προτίμησε να αποκαθάρσει τις μέχρι τότε αδιαμφισβήτητες θεωρήσεις για το τι εστί χρόνος και χώρος, προκειμένου να συμβιβάσει την ηλεκτρομαγνητική θεωρία με την βαθύτερη ουσία της Σχετικότητας του Γαλιλαίου, σύμφωνα με την οποία, όλοι οι νόμοι της φύσης, συμπεριλαμβανόμενων και των νόμων του ηλεκτρομαγνητισμού, δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, για να διακρίνουν ένα αδρανειακό σύστημα αναφοράς από ένα άλλο.

Η θεώρηση αυτή οδηγεί αναπόδραστα στο συμπέρασμα ότι ο χρόνος και ο χώρος δεν είναι δυνατόν να είναι απόλυτοι. Οι έννοιες αυτές θα πρέπει να «προσαρμοστούν» αναλόγως, ώστε η ταχύτητα του φωτός μετρούμενη στο κάθε σύστημα να είναι ίδια.

Μπορείτε, λοιπόν, να συνεχίσετε να απασχολείτε το μυαλό σας με άλλα πιο ενδιαφέροντα ερωτήματα και όχι με το αν είναι λάθος η θεωρία της Σχετικότητας. Φαντάζει, ίσως, πολύ συναρπαστικό να καταρρίψει κάποιος τη θεωρία της Σχετικότητας. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι οι αρχές της Σχετικότητας δεν επιδέχονται καμία συζήτηση. Η θεωρία της Σχετικότητας επέκτεινε το προφανές της εμπειρικής μας αντίληψης, ~όταν περιοριζόμαστε σε μικρές ταχύτητες, στο προφανές, όταν αναφερόμαστε σε ταχύτητες παραπλήσιες αυτής του φωτός. Ας αφήσουμε, λοιπόν, ήσυχα τα προφανή και ας αναρωτηθούμε για πολλά ανοικτά προβλήματα που ήδη υπάρχουν και ας συλλογιστούμε πάνω σε άλλα που θα θέσουμε στο μέλλον. Η Επιστήμη έχει να μας προσφέρει πολλές πνευματικές ηδονές, η ματαιοδοξία καμιά.

Νίκος Κορνάρος, Γ' 1

ΓΙΑ ΧΑΛΑΡΩΣΗ

... οι λύσεις των Sudoku του προηγούμενου μήνα...

7	6	5	4	2	9	8	1	3
4	8	9	5	1	3	7	6	2
2	1	3	6	8	7	9	5	4
9	5	8	3	4	6	2	7	1
3	2	7	1	9	5	6	4	8
1	4	6	8	7	2	3	9	5
8	9	2	7	5	4	1	3	6
5	3	1	9	6	8	4	2	7
6	7	4	2	3	1	5	8	9

9	7	1	3	8	6	4	2	5
8	3	5	4	7	2	6	1	9
6	4	2	9	1	5	7	3	8
7	5	6	1	2	8	9	4	3
1	2	4	5	3	9	8	6	7
3	8	9	6	4	7	1	5	2
4	1	7	2	9	3	5	8	6
5	9	3	8	6	4	2	7	1
2	6	8	7	5	1	3	9	4

... και τα επόμενα δύο sudoku!

	9							
		9	1		7		3	
					9			
	1		3					
				8	5			7
	3					9		2
5		8		6		4	2	
			5	1				
		7			2	8		

				9				
					7			3
	5	6	4			1		9
	9	7			8			
	2			1				
				2	7			1
					4			2
				7			3	4
6		4			3	5		

Ανδρέας Σπηλιόπουλος, Β' 4

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Στο πλαίσιο της απαγόρευσης που ισχύει και για τον τρέχοντα μήνα και καθώς τα θέατρα είναι κλειστά, η εφημερίδα μας εγκαινιάζει μια νέα στήλη, μεταφέροντας το θέατρο στα σπίτια σας. Έτσι από αυτό το μήνα θα φιλοξενούνται στις σελίδες μας θεατρικοί συγγραφείς που με το έργο τους λάμπρυναν τον πολιτισμό μας.

Την επιδημία του Γεωργίου Σουρή, το κωμικό αυτό παιχνίδι θα ζωντανέψουν για εσάς ο Δήμος Σταρένιος, ο Γιάννης Γκιωνάκης, ο Νάσος Κεδράκας, η Γιάννα Ολυμπίου και η Κούλα Αγαγιώτου.

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα...

Ο Γιώργος Σουρής γεννήθηκε το 1853 στην Ερμούπολη της Σύρου και πέθανε στην Αθήνα το 1919. Οι γονείς του τον προόριζαν για κληρικό αλλά οικονομικοί λόγοι του ανάγκασαν να γίνει υπάλληλος σε εμπορικό κατάστημα. Γρήγορα εγκατέλειψε αυτό το επάγγελμα, ήρθε στην Αθήνα, έγινε υπάλληλος συμβολαιογραφείου και συγχρόνως παρακολουθούσε τα μαθήματα της φιλοσοφικής σχολής. Στις διδακτορικές του εξετάσεις απερίφηθη στο μάθημα της μετρικής από τον καθηγητή Σεμιτέλο. Αυτό δεν του το συγχώρησε ο Σουρής και τον σατίρισε τόσο πολύ στους τοίχους που έγραψε μετά ώστε να τον κάνει ονομαστό της εποχής εκείνης. Ο Σουρής έγραψε με μεγάλη επιτυχία σε διάφορα σατιρικά περιοδικά και το 1883 άρχισε την έκδοση του Ρωμιού που ήταν μια έμμετρη σατιρική εφημερίδα και που μοναδικός συντάκτης της ήταν ο ίδιος. Ο Σουρής έγραψε ποιήματα που πολλά μεταφράστηκαν σε πολλές ξένες γλώσσες και θεατρικά έργα που σημείωσαν μεγάλη επιτυχία. Ο Γιώργος Σουρής με την καυστική αλλά λεπτή και άκακη σάτιρά του απέκτησε πολλούς φίλους και θαυμαστές που του δώρισαν για να του δείξουν την αγάπη τους ένα σπίτι στο Φάληρο όπου και τελείωσε τις μέρες της ζωής του.

Γεώργιος Σουρής
'Εκ φωτογραφίας του κ. Π. Στεφάνου

Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Προλογικό σημείωμα του Κ. Ταχτοσή

Τον καιρό του εμφύλιου, γύρω στα 1945-48, όσοι από εμάς τους νέους ζούσαμε στα μεγάλα αστικά κέντρα, όπου είχε επιβληθεί τάξις και ασφάλεια, όσοι κυρίως ήμασταν “επαναστατημένοι”, βρεθήκαμε σε ένα αδιέξοδο άγνωστο στις γενιές πριν και μετά από τη δική μας. Το υγιές μας ένστικτο μάς έλεγε πως έπρεπε να αρχίσουμε να χτίζουμε γκρεμίζοντας... Η φρίκη της Κατοχής ήταν ακόμα ζωντανή στη μνήμη και τη σάρκα μας, είχαμε περάσει ξυστά πλάι στον Θάνατο και θέλαμε να το ξεχάσουμε. Θέλαμε να ζήσουμε και ζωή βέβαια, σε εκείνη την ηλικία ήταν, ήταν πάνω απ' όλα ο έρωτας και το τραγούδι.

Ο Χατζιδάκις είχε πει πως οι “Πασχαλιές μέσα από τη νεκρή γη” ήταν μια προσευχή. Ο “Σκληρός Απρίλης του '45” είναι κάτι περισσότερο, ένα ρέκβιεμ σ' εκείνο το ωραίο και τόσο γόνιμο νεανικό μας όραμα, κι είναι ίσως η ενδόμυχη υπόσχεση μιας το ίδιο γόνιμης χρήσης του λίγου χρόνου που μας μένει ακόμα.

Τούτες τις σκληρές μέρες που περνάμε κι εμείς, ας ακούσουμε κάτι γραμμένο σε πολύ πιο δύσκολους καιρούς, αλλά παρόλα αυτά γεμάτο ελπίδα για Ανάσταση.

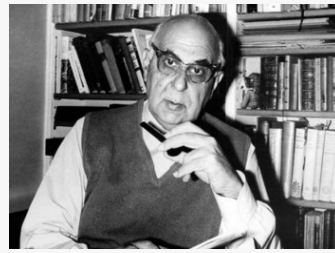

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Γιώργος Σεφέρης

«Λίγο ακόμα»

Λίγο ακόμα θα ιδούμε
τις άμυγδαλιές ν' άνθίζουν.

Λίγο ακόμα θα ιδούμε
τὰ μάρμαρα νὰ λάμπουν,

νὰ λάμπουν στὸν ἥλιο
κι ἡ θάλασσα νὰ κυματίζει.

Λίγο ακόμα, νὰ σηκωθοῦμε
λίγο ψηλότερα.

Ηλιάνα Ανδριώτη, Γ' 1

